

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.642 van 4 oktober 1999
in de zaak A. 64.267/IX-1395.**

In zake : Paul WIJREMBLEWSKI,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Paul WIJREMBLEWSKI op 27 juni 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de impliciete weigeringsbeslissing van de minister van Justitie om hem met ingang van 2 mei 1995 te benoemen tot de graad van eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur;

Gelet op het arrest nr. 56.762 van 11 december 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. PEETERS, die loco advocaat B. VAN DORPE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van 11 april 1986 benoemd tot stagedoend gerechtelijk agent bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt.

1.2. Op 2 mei 1986 legt hij de eed af in handen van de procureur des Konings te Hasselt.

1.3. Om reden van zijn legerdienst, die eindigt op 30 september 1986, treedt hij pas effectief in dienst op 1 oktober 1986.

1.4. Bij ministerieel besluit van 18 september 1987 wordt hij met ingang van 1 oktober 1987 in vast verband benoemd, met de titel van gerechtelijk agent-inspecteur.

1.5. Bij ministeriële besluiten van 12 april 1995 worden Eric VALKENBORG, Léon VINCKENBOSCH en Franciscus BLOEMEN benoemd tot eerstaanwendend gerechtelijk agent-inspecteur bij het parket te Hasselt, met ingang van 2 mei 1995, en Eric SCHEPMANS, met ingang van 10 maart 1995, dat wil zeggen telkens negen jaar na hun indiensttreding bij de gerechtelijke politie te Hasselt.

1.6. De hoofdcommissaris van de gerechtelijke politie te Hasselt schrijft op 3 mei 1995 aan de procureur des Konings te Hasselt over verzoeker het volgende : "Op 1 oktober 1995 zal hij bijgevolg voldoen aan de voorwaarden van het Koninklijk Besluit van 3 april 1929 houdende inrichting van de Openbare Veiligheid, art. 1, § 1 en art. 10, en komt hij in aanmerking voor een bevordering tot eerstaanwendend gerechtelijk agent-inspecteur".

1.7. Bij brief van 9 mei 1995 aan de minister vraagt verzoeker zijn "benoeming tot eerstaanwendend gerechtelijk inspecteur te willen laten nazien door de studiedienst". Op die brief komt geen reactie.

1.8. Bij ministerieel besluit van 19 december 1995 wordt verzoeker met ingang van 1 oktober 1995 benoemd tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep, dat op 27 juni 1995 is ingesteld, laattijdig is; dat zij argumenteert dat de benoemingsbesluiten van 12 april 1995 waaruit verzoeker de bestreden impliciete weigeringsbeslissing afleidt, op 24 april 1995 tijdens de dienst ter kennis van de betrokkenen werden gebracht, zodat ook verzoeker, in de kleine brigade van Hasselt, er dadelijk kennis van kreeg;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij in gebreke blijft aan te tonen dat hij vóór 9 mei 1995 voldoende effectieve kennis heeft gehad van de benoemingen van zijn collega's en van de daaruit voortvloeiende impliciete weigering om hem te benoemen;

2.1.2. Overwegende dat de repliek van verzoeker terecht is; dat de exceptie wordt afgewezen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep "zonder voorwerp en/of onontvankelijk" is, omdat verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen het ministerieel besluit van 19 december 1995 waarbij hij met ingang van 1 oktober 1995 tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur wordt benoemd en er aldus een definitief besluit werd genomen omtrent de ingangsdatum van zijn benoeming;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het feit dat hij op een latere datum tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur werd benoemd, zijn belang bij het beroep niet wegneemt, daar hij er, met het oog op latere bevorderingen, belang heeft niet door andere inspecteurs te worden voorbijgegaan;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat de besluiten van 12 april 1995 tot benoeming van zijn collega's de impliciete weigering inhouden verzoeker met ingang van 2 mei 1995 te benoemen; dat die weigeringsbeslissing een voor annulatieberoep vatbare administratieve rechtshandeling is; dat verzoeker dus terecht er zijn beroep tegen heeft gericht; dat het feit dat verzoeker bij ministerieel besluit van 19 december 1995 werd benoemd met ingang van 1 oktober 1995 de bevestiging van die weigering inhoudt; dat verre van tot de onontvankelijkheid van het beroep te moeten leiden, die bevestiging bij gegrond bevinden van het beroep mee vernietigd moet worden, bij wijze van gevolgtrekking; dat de exceptie wordt afgewezen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat "(zij) ofwel niet verplicht is een beslissing te nemen en de vordering in dat geval niet ontvankelijk en niet gegrond is, ofwel verplicht is een beslissing te nemen (zoals door de verzoeker aangevoerd) en de verzoeker alsdan heeft nagelaten in toepassing van artikel 14, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een aanmaning te betekenen";

2.3.1. Overwegende dat verzoeker repliceert dat, nu de weigering om hem te benoemen blijkt uit de benoeming van andere agenten-inspecteurs, het overbodig was om, zoals voorzien door artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de verwerende partij voorafgaandelijk in gebreke te stellen;

2.3.2. Overwegende dat artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geschreven is voor het geval de overheid, hoewel daartoe verplicht, geen beslissing heeft genomen; dat te dezen de overheid, door verzoeker niet samen met zijn collega's met ingang van 2 mei 1995 te bevorderen, een beslissing heeft genomen, zij het impliciet; dat de exceptie wordt afgewezen;

2.4. Overwegende dat, ervan uitgaande dat verzoeker aanvoert dat de verwerende partij een gebonden bevoegdheid had om hem met ingang van 2 mei 1995 te bevorderen, de verwerende partij opwerpt dat het werkelijke voorwerp van het beroep strekt tot de erkenning van een subjectief recht op bevordering tot eerstaanwzende gerechtelijk agent-inspecteur met ingang van 2 mei 1995, hetgeen behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechterlijke macht (artikelen 144 en 145 van de Grondwet) zodat de vordering voor de Raad van State niet ontvankelijk is;

2.4.1. Overwegende dat het enkele feit dat verzoeker staande houdt dat de bestreden weigeringsbeslissing onverenigbaar is met de gebonden bevoegdheid van de verwerende partij om hem met ingang van 2 mei 1995 te bevorderen, het werkelijke voorwerp van zijn beroep niet maakt tot de erkenning van een subjectief recht op bevordering met ingang van 2 mei 1995; dat waar verzoeker tegen opkomt is tegen de ontstentenis van een ministerieel besluit houdende die bevordering met ingang van die datum; dat hij daar ontvankelijk tegen op mag komen; dat, immers, die bevordering mag dan in zijn ogen een zaak van gebonden bevoegdheid zijn, ze toch maar tot stand komt door een ministeriële beslissing die hem met ingang van 2 mei 1995 de hoedanigheid van eerstaanwzende gerechtelijk agent-inspecteur verleent; dat de weigering

om die constitutieve beslissing te nemen voor annulatieberoep vatbaar is; dat de exceptie wordt afgewezen;

2.5. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vernietiging van een impliciete weigering tot bevordering geen enkel nuttig gevolg kan hebben voor verzoeker, tenzij zij ertoe strekt aan verzoeker een effectieve bevordering toe te kennen, hetgeen niet binnen de bevoegdheid van de Raad van State valt;

2.5.1. Overwegende dat de Raad van State inderdaad geen effectieve bevordering aan verzoeker kan toekennen; dat verzoeker dat ook niet beweert; dat hij de vernietiging nastreeft van de weigering om hem een bevordering toe te kennen; dat indien hij die vernietiging verkrijgt, het vernietigingsarrest gezag van gewijsde zal hebben ten aanzien van het dictum en de onverbrekelijk met het dictum verbonden motieven; dat nu verzoeker in het enig annulatiemiddel aanvoert dat de bevoegde minister de verplichting had hem met ingang van 2 mei 1995 tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur te benoemen, het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest voor die minister de verplichting zou inhouden om verzoeker met ingang van 2 mei 1995 tot die graad te benoemen; dat door het bestaan van een dergelijke verplichting vast te stellen, de Raad van State geenszins in de plaats van de administratieve overheid zou treden; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig annulatiemiddel aanvoert dat de verwerende partij ten onrechte weigert om de periode van legerdienst als dienstdtijd in aanmerking te nemen voor de berekening van de negen jaar anciënniteit vereist om tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur te worden benoemd; dat hij argumenteert als volgt : krachtens artikel 1, § 3, van

het koninklijk besluit van 3 april 1929 houdende inrichting van de openbare veiligheid wordt die anciënniteit bepaald door de duur van de diensttijd als gerechtelijk agent-stagiair en gerechtelijk agent-inspecteur; als diensttijd geldt elke administratieve stand waarin de begunstigde zijn aanspraak op bevordering in een hogere graad niet verliest; overeenkomstig het koninklijk besluit van 1 juni 1964 tot vaststelling van de administratieve toestand van sommige ambtenaren van de rijksbesturen die in vredestijd militaire prestaties verrichten, behoudt de ambtenaar gedurende zijn legerdienst zijn aanspraak op bevordering; bovendien verzet het publiekrechtelijk principe van de gelijke verdeling van de openbare lasten er zich tegen dat het vervullen van militieverplichtingen, welke de gehele gemeenschap ten goede komen, de dienstplichtigen enige schade zou berokkenen; hoewel agenten en officieren van de gerechtelijke politie geen ambtenaren zijn bij het algemeen bestuur, moet het begrip "administratieve stand" volgens de algemene draagwijdte ervan worden verstaan, zodat voormeld algemeen principe ook op de loopbaan van verzoeker van toepassing is; overigens heeft de verwerende partij dit beginsel in het verleden reeds toegepast (zie het arrest nr. 42.965, van 17 mei 1993);

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt : het koninklijk besluit van 1 juni 1964 tot vaststelling van de administratieve toestand van sommige ambtenaren van de rijksbesturen die in vredestijd militaire prestaties verrichten, is niet van toepassing op de gerechtelijke politie; het publiekrechtelijk principe van de gelijke verdeling van de openbare lasten dat ten grondslag ligt van de schorsing van de leerovereenkomst en van de arbeidsovereenkomsten voor de duur van de militaire dienst (artikelen 29, 38 en 68 van de wet op de arbeidsovereenkomsten) is geen algemeen rechtsbeginsel dat de benoemende overheid los

van elke reglementaire bepaling verplicht rekening te houden met de duur van de militaire dienst bij de berekening van de anciënniteit; de verwijzing naar het arrest nr. 42.965 van 17 mei 1993 is niet terecht; verzoeker, die op 1 oktober 1986 zijn effectieve dienst heeft aangevat, heeft pas op 1 oktober 1995 een anciënniteit van negen jaar verworven;

3.3. Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 april 1929 houdende inrichting van de openbare veiligheid bepaalt :

"Art. 1. § 1. Na zijn stage krijgt de gerechtelijke agent die in zijn betrekking bevestigd wordt, de titel van gerechtelijk inspecteur.

Behoudens het bepaalde in § 4, wordt de gerechtelijk agent-inspecteur die geslaagd is voor de examens van het eerste deel van de middelbare graad van de School voor criminologie en criminalistiek, door de Minister van Justitie benoemd tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur na negen jaar anciënniteit in zijn graad.

(...)

§ 3. De anciënniteit in de graad voor de benoeming :

- tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur wordt bepaald door de duur van de dienstdtijd als gerechtelijk agent-stagiair en gerechtelijk agent-inspecteur.

(...).

Als dienstdtijd voor de berekening van de anciënniteit in de graad, geldt elke administratieve stand waarin de begunstigde zijn aanspraak op bevordering in een hogere graad niet verliest.";

Overwegende dat verzoeker bij ministerieel besluit van 11 april 1986 werd benoemd tot stagedoend gerechtelijk agent bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt en op 2 mei 1986 de eed aflegde, zodat hij in elk geval op die datum de hoedanigheid van stagedoend gerechtelijk agent heeft verworven;

Overwegende dat uit het hiervoren aangehaalde artikel 1, § 3, laatste lid, van het koninklijk

besluit van 3 april 1929 blijkt dat de diensttijd voor de berekening van de graadanciënniteit bepaald wordt door de administratieve stand waarin de betrokkene zich bevindt; dat de verwerende partij niet aantoont dat verzoeker zich van 2 mei 1986 tot 1 oktober 1986 -d.i. de datum waarop hij zijn dienst als stagedoend agent effectief heeft aangevat- in een andere administratieve stand bevond dan die welke luidens artikel 1, § 3, laatste lid, van het koninklijk besluit van 3 april 1929 als diensttijd voor de berekening van de anciënniteit in die graad in aanmerking wordt genomen; dat dienvolgens voor de berekening van de negen jaar graadanciënniteit voor de benoeming tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur 2 mei 1986 en niet 1 oktober 1986 als aanvangsdatum moet worden genomen;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

1. de impliciete weigeringsbeslissing van de minister van Justitie om Paul WIJREMBLEWSKI met ingang van 2 mei 1995 te benoemen tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur;
2. in zoverre het de ingangsdatum van de benoeming op 1 oktober 1995 in plaats van op 2 mei 1995 bepaalt, het ministerieel besluit van 19 december 1995 waarbij Paul WIJREMBLEWSKI wordt benoemd tot eerstaanwezend gerechtelijk agent-inspecteur.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier oktober 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.